

ISSN 2002-9497

Tierps sockens hembygdsförening

Medlemsblad 2021

Källa:(www.digitalmuseum.se, licens CC BY-NC-ND*)

Verksamheten 2020

Ännu ett år har gått och det är dags att sammanfatta hembygdsföreningens 64:a verksamhetsår.

2020 var året då världen drabbades av en pandemi. Det innebar bl.a. att folkhälsomyndigheten gav ut föreskrifter för att minska smittspridning som begränsade folksamlingar. Med anledning av detta har hembygdsföreningens verksamhet förra året varit mycket begränsad.

Årsmöte

Årsmötet kunde inte genomföras som planerat. Först i mitten av juni, när mötet kunde hållas utomhus, vågade vi kalla till årsmöte. Mötet hölls i trädgården på hembygdsgården och för att hålla mötet kort ställdes också föredraget in. Vid årsmötet valdes Agneta Lindelöf till ny ordförande och Kjell Jansson avtackades för sitt förtjänstfulla arbete under sina år som ordförande.

Verksamhet

Som nämndes inledningsvis har årets verksamhet gått på sparlåga p.g.a. rådande pandemi.

Alla våra vanliga evenemang har fått ställas in. Hembygdsföreningen kunde dock vara med på ett hörn, då Upplandsmuseet hade visning av ruinen i Husbyborg. Museet ordnade detta för att uppmärksamma den årliga arkeologidagen. Vi erbjöd då Upplandsmuseet att nyttja scenen på hembygdsgården, och vi ordnade även med sittplatser. Vi passade också på att sälja våra trycksaker till besökarna. Uppslutningen var god, nära de maximalt 50 personerna som restriktionerna tillät.

Under hösten ordnade vi en Coronasäker aktivitet. Den bestod i en historisk stadsvandring i Tierps Köping under sakkunnig ledning av Karl-Erik Berglin.

Kalle berättade om hur järnvägens tillkomst gjorde att Tierps Köping bildades för 100 år sedan och hur många verksamheter flyttade från Tierps socken till köpingen.

Vi vandrade bl.a igenom Bäggeby, en av de ursprungliga byarna som Tierp bildades av. Där fick vi se det hus som riksdagsmannen Johan Andersson bott i på 1700-talet. Johan var en av Gustav den III:s närmaste män. Johan bar Gustav till dopet likväl som att han stod bredvid honom när han sköts på maskeradbalen.

Vår nya ordförande Agneta i full färd med att justera protokoll

Upplandsmuseets experter berättar om ruinen i Husbyborg

Underhåll på hembygdsgården

Ett stort underhållsprojekt har genomförts under sommaren. Magasinet har rödfärgats och dess fönster har reparerats. Jobbet utfördes av Gryttjoms mekaniska.

I övrigt har inga större åtgärder gjorts men som vanligt har gräsklippning och skötsel av örtlandet och övrig växtlighet genomförts på hembygdsgården.

Ingrid har också arrangerat en liten köksträdgård, en upphöjd odling i pallkragar som kompletterar blomsterprakten i örtlandet.

Året avslutades med glädjande nyheter, då Tierps kommun beviljade oss investeringsbidrag till en ny och tillgänglighetsanpassad toalettlösning.

Samlingarna

Vi har fortsatt att inventera våra samlingar under året. En liten grupp har i studiecirkelform gått igenom och numrerat alla inventarier. Kjell har förtjänstfullt fört bok under inventeringen och gjort ett register över alla föremål.

Slutord

Om vi ska sammanfatta 2020, så blickar vi tillbaka på ett år som vi inte hade kunnat föreställa oss. Pandemin och restriktionerna för att hindra smittspridning har verkligen påverkat alla, både enskilda och föreningar. Ingenting har varit som vanligt. Vi har också fått en insikt i hur tomt det är att inte kunna träffas och hur viktig gemenskapen är som skapas i en förening, såväl som i vår hembygdsförening som i andra föreningar. När detta skrivs i början av 2021 så har precis vaccinationsprogrammet kommit igång och vi håller tummarna för att vi ska kunna återgå till normal verksamhet under andra halvan av 2021.

Styrelsen vill avsluta med att rikta ett tack till alla er som på olika sätt bidragit till föreningens verksamhet och skötsel av hembygdsgården under året som gått.

Historisk vandring i Tierps köping med Kalle, här ett stopp utanför Johan Anderssons hus.

Dags att betala medlemsavgift för 2021

*Tack för att du är medlem i Tierps sockens hembygdsförening!
Som medlem gör du det möjligt för föreningen att underhålla och utveckla
hembygdsgården och fortsätta ordna våra aktiviteter och evenemang.*

Medlemsavgiften ska räcka till mycket. Till medlemsutskick, möten, försäkring, el, underhåll, trädgårdsskötsel och årsavgifter, därför betyder det mycket för föreningen att vi har många medlemmar.

Vi har en stor andel ständiga medlemmar som en gång i tiden betalade en summa för ständigt medlemskap. Vi är tacksamma om även ständiga medlemmar vill ge ett bidrag i nutid genom att betala medlemsavgiften och därigenom hjälpa till med de fasta kostnaderna.

Vid förra årsmötet beslutade vi höja medlemsavgiften som varit oförändrad under många år.

2021 års medlemsavgift:

175 kr per person.

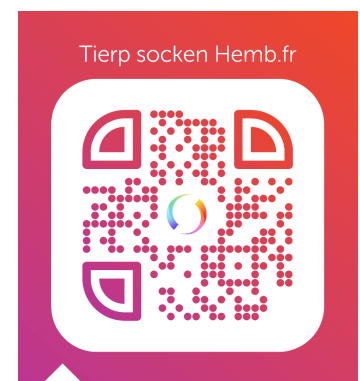
50 kr för ungdomar upp till 25 år

250 kr för familjemedlemskap.

Medlemsavgiften ska betalas senast den 30 April:

Till Bankgiro 5209-6120

eller via Swish till nummer 123 327 85 20.

Swish. Betala enklare.

QR-kod till swish

Kassören vädjar om att ni noga ska ange namn på den/de personer som inbetalningen avser. Vi har varje år några anonyma inbetalningar som inte går att spåra.

Årsmöte och annan planerad verksamhet under 2021

Detta pandemiår 2021 vågar vi inte planera för någon verksamhet.

Beroende på vilka restriktioner som kommer att gälla så får vi planera med kort varsel och vi hoppas på att kunna ha några väl anpassade aktiviteter under andra halvan av sommaren.

Årsmötet kommer inte att genomföras under våren, utan vi siktar på att precis som förra året, ha årsmötet utomhus i trädgården i Husbyborg förhoppningsvis under juni.

Vi kommer att kalla till årsmötet via annons i lokaltidningen Norra Uppland och på vår hemsida. Så håll utkik där. Tyvärr kan vi inte göra ytterligare utskick då det medför höga kostnader för föreningen.

Har du inte möjlighet att ta del av annons eller hemsida, kontakta oss så löser vi att du får information om årsmöte och aktiviteter på annat sätt.

Information och kontakter

Hembygdsföreningen har en hemsida som du hittar här:

<http://www.hembygd.se/tierps-socken>

Vill du veta mer om Tierps sockens hembygdsförening eller delta mer aktivt?

Tveka inte att höra av dig till någon av våra kontaktpersoner:

Agneta Lindelöf tel:070-2360498 eller e-mail: ag_bred@hotmail.com

Ingrid Eriksson tel: 073-6433053 eller e-mail: illmardsberg@gmail.com

Anna Ahlin tel: 0760-243453 eller e-mail: anna.tierp@gmail.com

När Hallsbönderna körde till Hallsbo-öarna

Upptecknat av Anders Mossberg efter hans mor Sofia Mossberg född 1889.

(Mindre redigeringar är gjorda för läsbarhet)

Långt tillbaka i tiden användes slätterängarna på Hallsbo-öarna i Dalälven, mitt för Mehede, till bete åt sin-kor. Ända fram till sekelskiftet omkring år 1900 hade man hästar där.

Det berättas att när Johan Leijonkrona residerade på Untra, omkring år 1670-80, att han tjuvslog ängarna och använde beten, som rätteligen tillhörde Hallsbönderna.

När dessa kom med sina djur, lät Leijonkrona spärra in djuren i ladugårdar, och i ett fall berättas det, att en tjur och en kviga dött under inspärningen. Det blev naturligtvis rättegång om saken. Denna gång vann bönderna och Leijoncrona dömdes att böta 300 daler silvermynt.

I slutet av 1800-och början av 1900-talet körde ca 15 bönder i Halls till öarna för att slå. Dessa var: Hellstedts, Jerk-Jons, Lars-Lars, Lass-Mass, Erik i Täs, August i Täs, Mass-Mass, Lindsjö, Halléns, Hallséns, Jerk-Jans, Hallins, Anders-Lars, Lindesberg.

Från början körde varje bonde när han fick tid, sedan han slutat med slåttern hemma vid gården. Det uppstod emellertid tvister om att inte allt gått rätt till, man beskyllde bl.a. varandra för att ha tagit åt sig för mycket av slätterängarna och att man legat i varandras lador och packat ihop höet innan det var torrt.

Då beslutades på bystämman omkring sekelskiftet att alla skulle köra dit på samma gång.

Budkaveln gick att gemensam avfärd från Halls skulle ske kl 7.00 en förutbestämd morgon. Ålderman körde först. Från varje gård kom en vagn förspänd med ett par hästar. Förutom gårdsfolket, hade kallats en massa hjälp, framför allt från underlydande torp. Arbetsstyrkan från varje gård stod också i proportion till gårdens storlek och andel i öarna. Sammanlagt kom från varje gård minst 5 personer, mest från Hellstedts med ca 12-15 st, totalt blev det ca 100 personer. Sannerligen ett stort följe!

Skrindorna fylldes med redskap såsom liar, räfsor och högafflar. Matsäck bestående av en säck potatis och en säck bröd, en kagge dricka, mjölk i stora kopparkrukor, vilket mot slutet blev surmjölk. En kista med porslin, matbestick, fläsk, socker, kaffe, kaffebrädd, kött, ärtor, inlagd sill m.m. Däremot ingen salt sill eller strömming. Ombyte av kläder förstås efter gottfinnande. Resan tog tid. Vid Grimsarbo ställdes hästarna in i stall eller släpptes i vall. Hö hade man med för de hästar som sattes i stall hos Zetterberg. I regel hade man nog kusk som vände om hem med hästarna.

Båt lånades och alla tillbehör lastades i och man rodde över till målet för resan: Sonstön, Norstön och Nedersta ön (Söderön, Norrön och Nedersta ön). De flesta bönder hade lador och de som inte hade lador fick sträcka höet och ligga hos grannen i hans lada.

Först fick man trampa avragga dvs gå upp på rågångarna. Här gällde det att gå i rak linje och Per Hallén var fin på detta. Alla hade var sitt stycke, i storlek beroende på hemmanets storlek, utom Lass-Mass, Halléns och Mass-Mass, vilka bytte sinsemellan år från år- en kvarleva från långt före storskiftet.

Höet som var mycket omtyckt av djuren och bekant för att vara näringsrikt, slogs med lie av männen medan kvinnorna räfsade. Sedan höet torkat bars det in med hävlar.

Åren växlade, ibland torrt ibland vått. Det var bra om det var torrt, ty då gick bärgningen fort. När det var regnigt fick man gå i vatten och bära det nyslagna gräset till ett torrare ställe och breda ut det för torkning. En lämplig kulle härför kallades Bricken. Dessutom gick bärgningen långsamt och matsäcken tog slut och det var inte alla gånger man hade tur att kunna få låna av grannen.

Ett ordstäv efter en gubbe var:”Dä va ett bra år i år för vi feck 10 vålmer och ett käms”. Att kämsa hö gick så till att den hopräfsade strängen skulle vikas ihop med handräfsan, ”härven”, från vardera hållet till ett käms. Med andra ord. Strängen veks ihop till ett fång.

Anders Hellstedt väckte alltid beundran för han kunde simma. Han var även en mycket intresserad fiskare och man citerade honom gärna”Om jag inga fiskar får, har jag mina maskar kvar”

Per Hallén var en gång ute och stal ek. August Pettersson, Täs-August, kom på honom och Hallén blev rädd och trodde det var någon markägare eller kronoman. Han hade sprungit hem till ladan och kunde inte tala på en lång stund, förrän Täs-August kom efter och skrattade och undrade varför han sprang.

August Woltz var en lustigkurre och väckte alltid munterhet med sina infall. En Piga slamsade vid dukningen varvid Woltz utbrast:”Du kan servera du!” och efter en stund tillade han ”jag menar åt hundarna, jag, man brukar slänga åt dem!”

Ö-resorna upphörde så småningom.

I slutet av 1920-talet började man ta med slåttermaskin och det var endast någon enstaka bonde som höll ut. Den sista slåttern lär ha ägt rum in på 1930-talet. Behovet av ängshöet var inte så stort längre genom rationellare metoder på hemägorna.

Öarna såldes omkring 1935 till Stockhoms stad, men ännu idag är många Hallsbor missnöjda över att öarna såldes alldeles för billigt.

Bild från hembygdsföreningens arkiv, okänt var och vilka, men kanske såg det ut så här på 1920-talet när man slog på Hallsbo-öarna.

Envisa Tierpare

I ett tidningsurklipp troligen från 1961, okänd tidning, finns denna lilla berättelse. Kikar man i regentlängden torde den aktuella kungen varit Fredrik I regent 1720-1751, Adolf Fredrik regent 1751-1771 eller Gustav III som regerade 1771-1792.

”Här i Tierp jagade vi björn tillsammans med kungen för lite mer än 200 år sedan. Det var inte någon särskilt ärofylld jakt vare sig för oss Tierpsbor eller kungen. Vi råkade i onåd för att vi inte fick fram björnen tillräckligt fort. Kungen for från oss och reste till Huddunge för att se om jaktlyckan var bättre där. Men Tierpsborna tappade inte modet utan väckte så småningom nalle ur vintersömn, band honom med järnsaxar och baxade honom till Huddunge, där han fick nådaskottet av majestätet, berättar kantor Nimrod Alinder, som vet det mesta om djurliv och natur i Tierpstrakten och även en hel del om bygdens historia.

Tierpsbygdens fritidscentrum i Torslunda

När det äntligen blev en vinter med lite snö så kom snabbt frågor om var i Tierp man kan hitta en bra pulkbacke. Det fick oss i hembygdsföreningen att minnas tillbaka till när Torslunda var något av ett vintersportcentrum i bygden. I vårt arkiv har vi ett antal klippböcker med artiklar som sträcker sig från början av 60-talet till början av 80-talet. I dessa kan man följa aktiviteterna i Torslunda och vi ska här försöka sammanfatta lite nutidshistoria runt Torslunda.

*"Tefatsåkare i Torslunda", Uppland januari 1968, Arbetarbladet
Källa: (www.digitalmuseum.se, licens CC BY-NC-ND*)*

En första notis berättar om att folkskollärare Ragnar Klingfors lade ned stor möda på att iordningställa backarna, som sedan användes flitigt av skolorna i trakten. Troligen skedde detta sent 40-tal eller tidigt 50-tal. I början av 60-talet uppstod ett större engagemang runt att skapa ett fritidsområde i Torslunda och skid-och friluftsförbundet var sammanhållande i detta.

Samtidigt börjar källarmästare Gunnar Bergqvist, som drev gästgivargården i köpingen, ett projekt med att ordna servering i Knutsgården som ligger i Torslunda. Gården har en lång historia som startar när den byggs 1778. Knutsgården blev till en mötespunkt för vägarna norr och österut, här passerade bl.a Hälsingeböndernas foror på väg mot Stockholm. På 1840 startades också Tierpsbygdens första handelsbod på gården.

1965 kan vi läsa om hur Knutsgården och skidbackarna invigs av gäster och inbjudna i hundratal som mötte upp för att se när elljusbelysningen släpptes på upp till de stora skidbackarna på andra sidan Tämnrån. Ett drygt 25-tal fackelbärare på skidor åkte nedför den stora backen i en mycket vacker slinga. Strömsbergs folkdansgille framträdde på planen utanför Knutsgården. Invigningstalet hölls av TV producent Åke Edin, som arrenderat ut gården till källarmästaren, och det innehöll Torslundas 5000-åriga historia och avslutades med:

-Genom Knutsgården och skidbacken kan Torslunda åter bli en samlingsplats.

Dagens kulturvård måste organisatoriskt inlemmas med vårt vanliga liv. Den måste inrangeras i ett ekonomiskt sammanhang och inte enbart vara beroende av nådegåvor och anslag. Det skall också ske en samverkan med den idealitet som finns.

Kommunfullmäktiges ordförande i Tierps köping, dir. Tuve Johansson, var tacksam för att bygden fått en så värdefull anläggning. Han konstaterade i sitt tal:

-Ni har valt den vackraste platsen i Tierp, både för friluftsliv och avkoppling.

Sommaren 1965 går arbetet vidare och vi kan läsa hur skolelever engageras:

Klasserna 5-6 i Munga skola, samt klass 7 i Ängsbolagets skola, har under ledning av folkskollärare Sven Temnerud, Munga, och Josef Forsman, Ängsbolaget, röjt upp runt den stora gravhögen på åsens topp, Torshögen, som troligen givit platsen sitt namn. Taket har rustas på det gamla soldattorpet ett stycke ned på åsen mot Tämnrån, som här skär den stora upplandsåsen och gav gamla tiders resenärer från Norrland mot Stockholm ett bra vadställe på ryttarstigen. Soldattorpet är märkligt inte minst för att Tierp här har den äldsta bevarade skolbyggnaden i socken.

*Soldattorpet i Torslunda 1967, Arbetarbladet
Källa: (www.digitalmuseum.se, licens CC BY-NC-ND*)*

Men allt var inte frid och fröjd, en tidningsnotis berättar att ”spåren efter vintersportare vid Knutsgården-Torslunda, i Tierp förskräcker. Hundratals masonitskivor och korkmattsstumpar, mängder av tomglas, konservburkar, apelsinskal och plastpåsar m.m grisade ned hela terrängen. Dessutom har det förekommit rena nidingsdåden. Bl.a har nästan samtliga slalomportar brutits av och knäckts sönder i småbitar.”Det noteras också att vintersäsongen 1965 hade i runda tal, 8000 personer besökt Torslundas skidbackar.

Nästa milstolpe i Torslundas utveckling blir när Lions skänker 5000 kr från barnensdagsfirandet i Tierp som bidrag till el-ljusspår. Tierp och

*Servering under skollovsveckan i Torslunda.
Arbetarbladet
Källa: (www.digitalmuseum.se, licens CC BY-NC-ND*)*

Söderfors kommuner bidrar också ekonomiskt och genom fritidsnämndens försorg ordnas en toalettlösning. Planen är att skapa ett 1.25 km långt spår runt scoutstugan. Man planerar också att bygga en bro över Tämnrån så att den skidburna allmänheten bekvämt skall kunna åka till och från el-ljusbanan. Från Knutsgården skall snitslade banor finnas för märkesåkning och familjepromenader, under vintern skall skidkurser ordnas och under hela skolovsveckan kommer instruktörer att lära barnen längdåkning såväl som backåkning.

Bron blev verklighet och det står att läsa att den har kostat 3500 kr och är värd priset. Det konstaterar ordförande Lennart Sandberg och sekreteraren Åke Ingelman, som haft god hjälp av elinstallatör Frans Sjöberg med brobygget. Outtröttlige banläggaren och tävlingsledaren Nils Larsson, Väster-Ensta, var också med när bandet över bron klipptes och han gladdes sig särskilt åt att Friluftsförbundet får disponera scoutstugan i Torslunda som raststuga för skidåkarna. Man anordnar detta år även "skidans dag" som blir mycket välbesökt och 300 godkända prov för "snöstjärnan" avlades.

Invigning av bro 1967. Åke Ingelman, Lennart Sandberg, Nils Larsson och Frans Sjöberg. Arbetarbladet Källa: (www.digitalmuseum.se, licens CC BY-NC-ND*)

Sommaren 1967 återöppnar Knutsgården efter att en tid stått stängd. Det är nu källarmästare Ulf Qvarnström som är den nya innehavaren. Vid skid och friluftsförbundets årsmöte 1967 planerar man för att installera en skidlift i backarna i Torslunda, och Lions bidrar igen med 5000 kr till liften.

Efter vintersäsongen så summerar man på våren 1968 att Tierps kommuns skolor visat mycket stort intresse för snöstjärneprovtagning under den gångna vintern. Hela 7264 prov har avlagts. Rektor Frans Ekström har stått i spetsen för aktiviteten och bästa genomsnittsresultatet med 54,2 poäng uppnåddes av klasserna fem och sex i Månkarbo. Närmast efter kom klass 4 i Kyrkskolan med 50,3 poäng, samt på tredje plats klass fem i Munga skola med 39,3 poäng. Då ska vi också hålla i minnet att detta är gamla Tierps landsortskommun då kommunsammanslagningen skedde 1974.

Säsongen 1970 är det kämpigare då snön uteblir. Till sportlovet har många aktiviteter planerats. Instruktörerna får istället ägna sig åt instruktioner för barmarksträning och att visa skidteknik, utrustning och vallning.

Därefter är det ett glapp fram till 1972 i våra tidningsurklipp.

Men då finns ännu större planer för att utveckla Torslunda, rubriken i arbetarbladet den 10 januari lyder: **Stor fritidsanläggning i Tierp Lilla Frebo blir sportcentrum.** Felstavningen i rubriken rättar till sig i artikeln där gårdens namn sedan är Lilla

Frebro. Artikeln berättar: Med lilla Frebro i Tierp som centrum föreligger nu en skiss till fritidsplanering för Torslunda- Frebro-området som i färdigt skick beräknas kosta 812 000 kr. Förslaget har i dagarna presenterats för styrelsen i Tierpsbygdens kommun. Bakom tankarna att skapa anläggningar för olika fritidsaktiviteter i området ligger kommunfullmäktiges beslut att köpa arrendegården Lilla Frebro av Stora Kopparberg. Inköpssumman uppgick till 115 000 kr. Bostadshus, ladugård och övriga byggnader vid gården beräknas enligt skissen kunna användas för olika fritidsändamål, i en central anläggning. Ladugården kan således ställas i ordning till omklädningsrum med toaletter, duschrum och bastu. Men den räcker också till vissa inomhusaktiviteter. Bostaden kan ställas i ordning för den som skall utöva tillsyn av anläggningen och i övriga byggnader finns plats för både klubbrum och värmestuga.

1972 har också en Alpin Tierpsavdelning bildats och är så framgångsrik att man vunnit en DM-seger i skolmästerskapens alpina tävlingar.

Man konstaterar också att vintern varit snöfattig men anläggningen ändå välbesökt och summerar: att den förnämliga anläggningen vid Torslunda varit besökt av ca 4000 besökare. Ungdomsskidskolan hade 29 elever och vid ett arrangemang under skollovsveckan besöktes området av ca 200 ungdomar.

1973 startar Solveig Kolm och Inger Nordin upp Skogsmulle-skola i Torslunda. 16 barn deltar och målsättningen är att lära barnen umgås med naturen, enligt Solveig Kolm. Man har ett "mulle" anlagt vid åkanten och den består av fyra kraftiga stockar lagda i en fyrkant. När man har avslutning så deltar ett 70-tal personer som inne i skogen får besöka Mulle-trollets boplats och Mulle själv, Asta Kolm, som var ett snällt troll och delade ut medaljer till varje Mulledeltagare.

*Bilden är publicerad i Arbetarbladet 31 augusti 1973 med följande bildtext:
"Skogsmulleskolan i Tierpsbygden fick fin upptakt med 16 mullar i skön natur vid Torslunda. Ledarna Solveig Kolm och Inger Nordin berättade om djur och natur."
Källa:(www.digitalmuseum.se, licens CC BY-NC-ND*)*

Det verkar ha varit några snöfattiga år därefter, men vintern 1977 kan skidbacken återigen användas i full utsträckning. Skidliften är på plats och hålls igång på helgerna.

När vi är framme vid 1980 så har den gamla liften dömts ut av säkerhetsskäl och en ny finns på plats. Den nya liften klarar fullt utnyttjad 1500 åkare i timmen.

Backen är nu 130 m lång och har en fallhöjd på 25 m, är mycket populär och drar besökare från Gävle och Uppsalaregionerna.

Under fjolåret noterade man 300 000 åk i backen.

Längdåkningsspåren finns också kvar och IOGT har servering öppet i scoutstugan.

Efter 1980 har vi inga fler tidningsurklipp om Torslunda. Vi kan idag konstatera att planerna om en stor fritidsanläggning med utgångspunkt i Lilla Frebro inte blev verklighet. Liftan är idag borta och inga aktiviteter ordnas längre i Torslunda.

Vi har frågat några av de som var engagerade om vad som hände. Allt tyder på att ett antal snöfattiga vintrar gjorde att engagemanget minskade och att verksamheten mer eller mindre rann ut i sanden.

Men fortfarande är Torslunda ett utflyktsmål och backarna används fortfarande för pulkaåkning och som träningsplats för löpare som vill ha en extra utmaning i backen. Vi kan konstatera att Torslunda under lång tid var ett friluftscentrum som uppskattades av många och som skapades av ett stort föreningsengagemang. Ett engagemang som förtjänar att uppmärksammas som en del av Tierpsbygdens historia.

Texten om Torslunda är sammanställd av information från en mängd tidningsartiklar som ofta saknar exakt källa. Men högst troligtvis är de hämtade från UNT och Arbetarbladet. Bilderna är hämtade från www.digitalmuseum.se, även de pressbilder. Digitalmuseum är en guldgruva som varmt rekommenderas. Där hittar många fler bilder från Torslunda och på andra platser, händelser, människor och föremål.

Tack till Tierps kommun!

Tack vare bidrag från Tierps kommun har vi möjlighet att driva hembygdsgården vidare och genomföra våra offentliga arrangemang som betyder så mycket för att ha en levande hembygdsgård.

TIERPS KOMMUN

Vi samarbetar med studieförbundet NBV när vi ordnar olika kulturarrangemang och studiecirkel.

